

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

13. Qua[n]tum peccati horrorem habuerint homines timorati.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

protulit: *Melius est mihi, absque opere, incidere in manus vestras, quam peccare in conspectu Domini.* Hæc cum diceret Susanna, non ignorabat, crabrones à se excitari, iudices & testes contra se stare, denique lapidationem ac mortem sibi certissimam imminere, cum ipsâ nominis & stemmatis infamiâ, quouis supplicio honestæ matronæ magis metuenda: hæc, inquam, non ignorabat Susanna, & tamen in fidè conjugali perstabat.

Tanti refert bene educatam esse prolem, & Deum timere doctam. *Parentes enim illius, cum essent iusti, erudierunt filiam suam secundum legem Moysi;* secundum quam illa quidem lapidationem sciebat constitui in eas, quæ de adulterio accusabantur; sciebat tamen etiam, satiùs excusari, quam ream esse; & ab hominibus, quam à Deo damnari. Hic timor Dei Iosephum cohibuit dicentem: *Quomodo possum hoc malum facere, & peccare in Deum meum?* Quem ut præsentem ubique intueor & revereor? quem ut patrem amo, ut iudicem metuo? Hunc imitata Susanna noluit peccare in conspectu Domini, etsi angustia essent undique. Hæc vera est dilectio, quæ dicit: *Quis nos separabit à charitate Christi? tribulatio, an angustia?* &c. certus sum, quia neque mors, neque vita, &c. Hic verus est timor, de quo Eudoxiæ Imperatrici, cum S. Chrysostomo minitaretur, dictum est: *Frustra illum hominem terres: nihil ille, nisi peccatum timet.* Hunc timorè S. Ludouicus Franciæ rex puer adhuc à Blancha matre didicit: *potiùs mortem oppetere, quam in peccatum lethale consentire.* Hunc eundem didicit Tobias à patre dicente: *Cave, ne aliquando peccato consentias: multa bona habebis, si timueris Deum.* Hunc Sapiens docuit inquit: *Tanquam à facie colubri fuge peccatum.* Hunc exerevit D. Anselmus, cuius hæc sunt: *Si hinc peccati horrorem, inde inferni dolorem corporaliter cernerem, & necessario uni eorum immergi deberem; priùs infernum, quam peccatum appetere.* Quin vel Ethnici Christianos in ruborem dant. Nam & Aristoteles dixit: *Melius est mori, quam facere aliquid contra bonum virtutis.* Et Papinianus Iurifconf. oceumbe-
re maluit, quam parricidium Caracallæ Imp. qui occiderat fratrem Getam, defendere. Discite hinc, ô Christiani, discite viri, discite feminae, vsque ad mortem fideles esse: *Melius est*

XIII.
Dan. 13. 3.

Gen. 39. 9.

Rom. 8. 35.

Eccli. 21. 20.

Aristot. lib. 3.
Ethic.

D d d

absq₃

absq; opere, incidere in linguas, in calumnias, in manus hominum, quam peccare in conspectu Domini, qui potest vos, etiam post latam in vos ab hominibus sententiam, à morte & iniuria infamia liberare, sicut Susannam liberavit. Quin, etsi occidi finat innocentes, non damnat, sed ornat: vult enim caltis imponere martyrij coronam; vt pulchrius fulgeant lilia rosis decorata.

XIV.

Susannæ succedat decantatissimi nominis femina Penelope, Icari filia, nullis procorum blandimentis, nullis sollicitationibus adducta, vt absente, per viginti annos, marito Ulyssese, castitatem collutaret. Fuit Penelope femina; fuit opulenta; fuit ambitione digna; fuit ita diu deserta à marito, vt vidua posset haberi; fuit muneribus, alloquijs, lenocinijs sollicitata: neque vnum tantummodo habuit sollicitatorem, & omnes superavit. Quanta res est, inter tot impuros, castam mansisse? In his scopulis, quot aliæ feminæ nauem fregissent, & quàm multas naufragij sui excusationes atulissent? Sic Homerus eam laudat, sic alij prædicant Poëtæ, qui quantumvis alioqui salaces, tamen crediderunt, eam, per tot annos castitatem seruare potuisse. Horum vnus ita canit.

Ouid. lib. 3.
Eleg.

*Penelope mansit (quamvis custode careret)
Inter tam multos intemerata procos.*

XV.
S. Augustin.
lib. 1. de ci-
uit. Dei c. 19.

Quòd si exemplum hoc ex fabulis est petitum, illud alterum ex historijs sumamus. Nam & Lucretiam (ait Augustinus) matronam Romanam pudicitia magnis efferunt laudibus. Huius corpori cum violenter oppresso Tarquinij regis filius libidinosè potitus esset; illa scelus improbissimi iuuenis marito Collatino, & propinquo Bruto, viris clarissimis & fortissimis indicauit, eosq; ad vindictam peruenit: sed facti in se commisi impatiens se peremit. Tantus dolor fuit, vel inuitam fuisse violatam. Homicidij hæc, non adulterij reas, faminas illas pudefacit, quæ adulteria sua, non in seipsis, sed in maritis suis vindicant, quos occidunt, vt possint adulterij liberiùs frui, ac custode remoto, quò libet, vagari. Neq; desunt feminæ, quæ ingenio atque arte, non secus atque Penelope illa Nocturno soluens texta diurna dolo, pudicitiam suam defenderunt,

Propert. lib.
2.